

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 393.

Tolvte Session.

92de Møde.

Fredagen den 25de Januar Kl. 1.

(Forsfat.)

Ordføreren (forts.): Jeg skal imidlertid ikke denne Gang paa Udvalgets Vegne optræde som Ordfører derfor, da det jo er stillet af saamange sagkyndige Medlemmer, men hvad jeg dog skal tillade mig at udtale, det er, at det forekommer mig, at der under hele denne Sags Behandling har netop om dette Punkt herftet en meget stor Vildfarelse her i Thinget, idet flere af de ærede Medlemmer, og navnlig det ærede Medlem, der sidder ved Siden af mig (Wlixen-Tinecke) og den ærede Rigsdagsmand for Høllbet Ants 2den Valgfreds (Tscherning) bestandig komme tilbage til og lægge Vægt paa, at hvis man ikke beholder det Forslag, som vandt Majoritet ved forrige Behandling, men derimod gaaer ind paa det Forslag, som nu foreligger, saa vil der gives Stutmesteren Leilighed til fremdeles at experimentere ved Parringen med Stamstutteriets Hopper; dette forholder sig imidlertid aldeles ikke saaledes. Der er ligesaa vel i det Forslag, der her foreligger, som i det, der forrige Gang var stillet af mine ærede Nabo og som vandt Majoritet, en Indskrænkning for Stutmesteren i denne Henseende. Lad os see, hvad det er, som det Forslag, der forrige Gang blev vedtaget, gaaer ud paa. Det siger: „et Stod af den gamle frederiksborgske Race, bestaaende af 6 á 8 Følhopper, som vedkøbes af en Hingst af ublandet frederiksborgsk Race eller af en Fuld-

blodshingst“. Det er navnlig paa dette Sidste, man maa lægge Vægt. Og hvad staaer der nu i det Forslag, som er stillet af de 15 Medlemmer? Der staaer: „Et Stod af den gamle og den opristede frederiksborgske Race, bestaaende af 20 Følhopper og 3 á 4 Hingste. Naar Antallet af de Hopper, der ere fremkomne ifølge Bestemmelserne i Loven af 31te Marts 1852 § 18 Nr. 2, er naaet ud over 10 Stykker, skal det være Stutbestyrelsen osv.“, og hvorledes lyder Bestemmelsen i Loven af 31te Marts 1852. Den siger, „at Hoppernes Parring skal foregaae med en Hingst af ublandet frederiksborgsk Race, eller med en Fuldblodshingst“; saalænge der ikke er naaet 10 Hopper af det frederiksborgske Stod, skulle Hopperne altsaa parres paa den Maade, der er foreskrevet i Loven af 1852, nemlig med en Hingst af ublandet frederiksborgsk Race eller med en Fuldblodshingst. For de 10 Hoppers Vedkommende er der altsaa altsurat den samme Sikkerhed i det Ændringsforslag, der nu foreligger, som der er i det Forslag, der blev vedtaget ved anden Behandling, for, at der ikke bliver eksperimenteret. Jeg vilde gjerne have, det skulde staae klart for det ærede Thing, at der i saa Henseende ikke er nogen Forskjel mellem de to Forslag, men Forskjellen ligger deri, at vi ville, at der skal kunne holdes flere Hopper i det frederiksborgske Stod, men at først naar Hoppernes Antal er naaet ud over 10, da maae Stutbestyrelsen og Controlcommissionen kunne afvige noget fra Bestemmelsen i Loven af 1852 med Hensyn til Parringen af det Hoppeantal, der er over 10 Stkr., men dog saaledes, at Parringen skal foregaae